خبرها

تورم بیش از ۱۰ درصد است

ایلنا: عضو کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه نرخ تورم، افزایش سطح عمومی قیمت‌ها است تورم اعلام شده از سوی دولت را با واقعیات موجود در بازار، غیرواقعی دانست. هادی حق‌شناس نماینده بندر انزلی در مجلس شورای اسلامی گفت: اظهارات رئیس جمهوری مبنی بر بی‌سابقه بودن نرخ تورم در ۴۰ سال گذشته، بستگی به چگونگی نگاه به اقتصاد کشور دارد. وی با بیان این که طی دو سال گذشته طرح تثبیت قیمت‌ها اجرا شده که این ثابت بودن قیمت‌ها با یارانه ۳۰ هزار میلیارد تومان صورت گرفته، گفت: با فرض قبول تورم اعلام شده، حتی می‌توانیم این نرخ را از ۱۰ درصد بیشتر کاهش دهیم و به تبع آن، از طریق درآمد نفت قیمت سایر اقلام را نیز ثابت نگه داریم. حق‌شناس ادامه داد: اگر طرح تثبیت قیمت‌ها رعایت نشود و مجلس اجازه دهد قیمت گذاری واقعی شود، آیا نرخ تورم همین خواهد بود. نماینده بندر انزلی با غیرواقعی خواندن وزن اقلام و کالاها در نرخ تورم دولت، اظهار داشت: آیا هزینه مسکن در این نرخ تورم واقعی لحاظ شده است. وی با ذکر این نکته که نرخ تورم افزایش سطح عمومی قیمت‌ها است، تاکید کرد: آنچه در بازار در زمینه قیمت حمل‌ونقل، دخانیات، مسکن و غیره شاهدیم، بیانگر آن است که تورم بیش از ۱۰ درصد است و دستکاری در شاخص‌ها شده که این امر جای تامل دارد. وی نرخ تورم را بالاتر از میزان فعلی خواند و گفت: هیچ تحلیل علمی مبنی بر وابسته بودن نرخ تورم به سود بهره وجود ندارد، چرا که شاخص‌های کلان اقتصاد در نرخ تورم تاثیرگذار است، اما این که کدام اثرگذار و تعیین‌کننده است، قطعاً نرخ بهره نخواهد بود و تصور این که با رساندن نرخ سود بانکی به ۴ درصد تورم نیز به تناسب آن به عدد ۴ می‌رسد، ناصحیح است. عضو فراکسیون اکثریت مجلس شورای اسلامی، در ادامه با ذکر این که کسانی که سپرده‌های بزرگ دارند، برای دستیابی به سود آن را در بانک‌ها پس انداز نمی‌کنند، گفت: نرخ بازدهی داخلی بسیاری از پروژه‌ها بیشتر از نرخ بهره بانک‌ها است. به اعتقاد وی کسانی که پول خود را در بانک‌ها پس انداز می‌کنند سپرده‌گذاران کوچک هستند که تحت هر شرایطی اعم از ثابت بودن نرخ سپرده یا بانکی این پس انداز را دارند که بر این اساس اقدام ثابت یا بالا بودن نرخ سپرده تاثیر چندانی در این وضعیت نخواهد داشت. حق‌شناس با اشاره به اظهارات وزیر امور اقتصادی و دارایی در خصوص رشد ۳۷ درصدی نقدینگی، اظهار داشت: با این شرایط طی یک سال کاهش ۴ درصدی تورم علمی و عملی است، اما با رسیدن نرخ نقدینگی به ۳۷ درصد، نرخ تورم نیز رو به افزایش خواهد رفت. وی ادامه داد: ابزار کنترل نرخ نقدینگی بسیار مهم است. توزیع اوراق مشارکت، اوراق قرضه، فیش ثبت‌نام حج، موبایل و غیره یکی از ابزارهایی است که به عنوان سیاست‌های کنترلی کوتاه مدت بوده و صرفاً یک مسکن تلقی می‌شود. عضو کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی، در خصوص اعلام نظر رئیس جمهور مبنی بر رشد ۳ درصدی بخش صنعت، کشاورزی و معدن، اظهار داشت: مطابق هدف‌گذاری برنامه چهارم در سال ۸۵، رشد اقتصاد باید به ۸ درصد می‌رسید. وی ادامه داد: با توجه به رشد بودجه عمرانی از ۹ هزار میلیارد تومان به ۱۵ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان دولت نهم انتظار است که رشد اقتصادی باید حاصل شود. وی با بیان این که منابع مالی برای دستیابی به رشد اقتصادی ۲/۵ درصدی صنعت و معدن وجود دارد، به اختصاص ۳ میلیارد دلار از حساب ذخیره ارزی برای بانک صنعت ومعدن و توسعه صادرات برای تقویت صنعت و معدن در قانون بودجه اشاره کرد و تصریح کرد: دست نیافتن به این رشد، ناشی از کم‌کاری، ناتوانی و مدیریت‌ها خواهد بود.

مقابله با رانت خواری در بازار آهن

ایرنا: مسئول تعاونی آهن‌آلات استان قم خواستار نظارت مستمر و دقیق دولت بر سیستم عرضه و تقاضای آهن و جلوگیری از ایجاد رانت‌خواری در آن شد. «محمد سیفی» افزود: در حال حاضر دولت به‌منظور، جلوگیری از بازار سیاه آهن، به صورت محدود اقدام به توزیع آهن با قیمت تعاونی کرده، در حالی که تدابیر لازم برای توزیع مناسب آن پیش‌بینی نشده است. وی بیان داشت: تعاونی آهن، با تمام دست‌اندرکاران بازار آهن و ساخت و ساز در ارتباط نیستند و این موضوع توزیع عادلانه آن را با مشکل مواجه می‌کند. وی گفت: هم‌اکنون ۱۷۸ تن آهن در اختیار تعاونی قم قرار گرفته اما به‌دلیل نبود دستورالعمل توزیع آن، در انبارها نگهداری می‌شود. سیفی معتقد است که این بلاتکلیفی در حالی است که نیازهای بازار به تیرآهن رو به افزایش است. وی گفت: توزیع سهمیه آهن هر یک از استان‌ها باید در اختیار نهادهایی همچون تعاونی‌های مسکن و خیرین مدرسه‌ساز قرار گیرد. وی افزایش تولید و کنترل بازار آهن را از مهمترین راهکارها برای کاهش مشکلات گرانی آن ذکر کرد و افزود: دستیابی به این اهداف، نیازمند نظارت مستمر بر تولید و توزیع کارخانه تولید آهن است. سیفی گفت: هم‌اکنون ۲۰ مرکز خرید و فروش آهن، عضو تعاونی آهن در استان هستند.

۱۷ شهریورماه برگزاری نمایشگاه پاییزه

شرق: نمایشگاه پاییزه عرضه مستقیم کالا ۱۷ لغایت ۲۷ شهریورماه در پارک ارم مصلای تهران برگزار می‌شود. به گزارش روابط عمومی اتاق تعاون استان تهران، به مناسبت هفته تعاون نمایشگاه پاییزه عرضه مستقیم کالا توسط اتاق تعاون استان تهران از تاریخ ۱۷ لغایت ۲۷ شهریورماه سال جاری در پارک ارم و مصلای تهران برگزار می‌شود.

آرمانی‌های دوردست

بخش دوم

نصرت‌الله علیمی: از زمانی که طرح جامع مسکن در رسانه‌ها مورد توجه و بحث قرار گرفته عده بسیاری از مردم گمان می‌کنند که این طرح برای خانه‌دار کردن طبقات پایین جامعه شکل گرفته است. اما این برداشت درست نیست. طرح جامع مسکن برنامه‌هایی را برای بهینه‌سازی سکونت همه قشرهای جامعه ارائه می‌دهد. بنابراین طرح از دیدگاه‌های مختلف قابل ارزیابی است. در طرح جامع مسکن، در قالب آرمان و ماموریت «مسکن برای همه» هدف راهبردی، محور برنامه‌ریزی‌های بعدی قرار گرفته است. این هدف‌ها عبارتند از: تامین مسکن امن، سالم و در توان مالی خانوار، بدون تبعیض برای همه. ۱- ارتقای کمی و کیفی تولید و عرضه مسکن و تعادل‌بخشی به بازار مسکن. ۲- ارتقای کیفیت زیست و بهبود شرایط سکونتی همه جوامع، حفظ فرهنگ و هویت اسلامی و ملی. ۳- بهبود مدیریت بخش مسکن، ایجاد هماهنگی بین برنامه‌های مسکن، توسعه شهری و روستایی و سیاست‌های آمایشی. ۴- کاهش نابرابری‌های منطقه‌ای در برخورداری از مسکن مناسب. بر این هدف‌گذاری برای طرح جامع مسکن سه اشکال اساسی وارد است: اشکال اول این است که در هر یک از هدف‌های کلی و راهبردی، عناصری در کنار هم قرار گرفته‌اند که نه تنها هم‌ارز و هم‌سطح نیستند بلکه گاه در تضاد با یکدیگر قرار می‌گیرند. به عنوان مثال در هدف اول تامین مسکن به تناسب توان مالی خانوار با تامین مسکن بدون تبعیض همخوانی ندارد. مگر اینکه فقر را یک امر ذاتی فرض کنیم و بگوییم همه خانواده‌های فقیر دهک اول جامعه «باید» دارای یک نوع مسکن باشند. این امر به معنای تثبیت جایگاه اجتماعی فقراست. ما همین مفهوم را در هدف پنجم می‌بینیم: کاهش نابرابری‌های منطقه‌ای در برخورداری از مسکن مناسب - اگر ممکن و لازم باشد- همان بیان رفع تبعیض موجود در هدف اول است. ضمن آنکه ممکن است نابرابری‌های منطقه‌ای ناشی از عوامل فرهنگی و درون‌ذاتی یا ناشی از برنامه‌های راهبردی دیگری خارج از بخش مسکن مثلاً ناشی از برنامه‌های راهبردی آمایش سرزمین باشد. اشکال دوم این هدف‌گذاری این است که سیاست‌های آمایش سرزمین را در هدف چهارم و هم‌ارز برنامه‌های توسعه شهری و روستایی دیده است. به نظر من عمده‌ترین سیاستی که همه هدف‌های تامین مسکن را تحت تاثیر قرار می‌دهد سیاست‌های آمایش سرزمین است. در آمایش سرزمین، سیاست توزیع جمعیت در پهنه کشور و ماموریت شهرها در سطح استراتژیک با توجه به ابعاد اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مورد توجه قرار می‌گیرد. بنابراین هدف نهایی تامین مسکن برای همه و هدف‌های راهبردی ناشی از آن، کاملاً و بدون واسطه تحت تاثیر سیاست‌های آمایش سرزمین قرار می‌گیرد. در آمایش سرزمین، مجموع پتانسیل‌های صنعتی، کشاورزی، خدماتی، ثروت‌های زیرزمینی و امکانات زیست‌محیطی و انرژی مورد توجه قرار می‌گیرد و بر این اساس پیش‌بینی استقرار جمعیت برای یک دوره میان‌مدت و بلندمدت به عمل می‌آید. مهم‌ترین و اصلی‌ترین هدف وزارت مسکن و شهرسازی برنامه‌ریزی برای توزیع جمعیت کشور بر اساس همین امکانات و سیاست‌ها است. بنابراین آمایش سرزمین بیشترین تاثیر را در سیاستگزاری‌های بخش مسکن دارد و برنامه‌های راهبردی تامین مسکن، توسعه شهری و روستایی زیرمجموعه‌های سیاست‌های آمایش سرزمین به شمار می‌روند. درباره مطالعات آمایش سرزمین متاسفانه یک نوع سردرگمی ملی وجود دارد و در حالی که نه تنها برنامه‌های توسعه مسکن بلکه برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی باید در چارچوب سیاست‌های برخاسته از این امکانات صورت گیرد، اما حرکت‌ها در این زمینه بسیار کند و کدر و نامحسوس است و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور باید مسئولیت پاسخگویی آن را بپذیرد. اشکال سوم این هدف‌گذاری در این است که ۵ هدف مشخص شده، گذرگاه‌های هم‌سطح نیستند و در نتیجه ممکن است دچار واگرایی در برنامه‌ریزی‌های اجرایی شوند و هرگز همدیگر را تلاقی نکنند. گمان می‌کنم بهتر این بود که هدف‌های راهبردی مسکن به جای یک سطح در سه سطح به شرح زیر توزیع می‌شد: سطح اول- هدف‌های مبتنی بر آمایش سرزمین و توزیع جمعیت، سطح دوم- هدف‌های مبتنی بر سیاست‌های اقتصادی کشور، سطح سوم- هدف‌های مبتنی بر سیاست‌های عمران شهری و روستایی، در واقع سطح اول هدف‌های راهبردی یا استراتژیک و سطح دوم هدف‌های تاکتیکی و سطح سوم هدف‌های تکنیکی است.

■ مسکن ملکی و مسکن اجاره‌ای

در پی نخستین هدف راهبردی یعنی تامین مسکن امن، سالم و در توان مالی خانوار، بدون تبعیض برای همه، دو هدف برنامه‌ای در دستور کار قرار گرفته است. اول افزایش توان خانوارها در تامین مسکن و دوم مقاوم‌سازی مسکن‌های موجود. این دو هدف از یک جنس نیستند. هدف اول صرفاً اقتصادی و هدف دوم بیشتر فنی است. اگر فرض کنیم که در ساختمان‌های در دست احداث اصول مقاوم‌سازی در برابر حوادث طبیعی مانند زمین‌لرزه، سیل و توفان رعایت می‌شود و نتیجه بگیریم که ساختمان‌های نوساز امن هستند پس باید راهی برای ورود بقیه عناصر موجود در هدف یعنی آسایش و رفاه خانواده، صرفه اقتصادی و عادلانه بودن را هم به شکلی در فراز و صورت مسئله جای داد در غیر این صورت می‌توان پنداشت که این عناصر از قلم افتاده‌اند. اتفاقاً برنامه‌های اجرایی برای رسیدن به تحقق هدف برنامه‌ای اول تماماً دارای نگاه اقتصادی است و همه آنها در این باره سخن می‌گویند که چگونه سازوکارهای مالی برای دهک‌های درآمدی مختلف پایین جامعه فراهم شود. در برنامه‌های اجرایی برای رسیدن به هدف‌های برنامه‌ای چهار برنامه در نظر گرفته شده است:

۱- برنامه مسکن خانوارهای کم‌درآمد، ۲- برنامه ایجاد صندوق‌های اعتباری ملی و محلی، ۳- برنامه مقاوم‌سازی مسکن‌های موجود، ۵- مسکن روستایی، از چهار برنامه اجرایی فوق معلوم نیست چرا مسکن روستایی از مسکن شهری جدا شده و یک طبقه اختصاصی پیدا کرده است؟ خانواده‌های کم‌درآمد و با درآمد میانه نیازمند به مسکن هم در شهرها سکونت دارند و هم در روستاها. ممکن است فرض کنیم که روش اجرای برنامه در شهرها و روستاها با هم تفاوت داشته باشد اما سازوکارهای مالی تامین مسکن برای خانوارهای کم‌درآمد، در هر دو گروه کم و بیش با هم فرقی ندارند. ثانیاً اگر برنامه‌های اجرایی تامین مسکن امن و سالم برای همه را در این ۴ برنامه خلاصه کنیم از برنامه‌ریزی برای تامین مسکن خانواده‌های شهری با درآمدهای میانه و بالاتر باز می‌مانیم. برنامه‌های تامین مسکن صرفاً محدود به توان مالی خانوارها نیست زیرا خانوارهای پردرآمد و مرفه می‌توانند با نگرش‌های نادرست به برنامه‌های تامین مسکن برای خود روی فرهنگ و بازار مسکن در جامعه اثر منفی بگذارند. بسیاری از پدیده‌های منفی و ناکارآمد موجود در بازار و اقتصاد مسکن ناشی عملکرد همین خانواده‌های مرفه و با توان اقتصادی بالا است. طبق برآوردهای آماری، حدود ۷۰ درصد از خانوارهای کشور دارای مسکن ملکی و ۳۰ درصد فاقد مسکن ملکی هستند. از ۳۰ درصد خانوارهای فاقد مسکن ملکی نیمی از آنها در دهک‌های اول تا چهارم درآمدی جامعه قرار دارند و ۳۵ درصد در دهک‌های ۵ تا ۷ و بقیه یعنی ۱۵ درصد در دهک‌های ۸ و ۹ و ۱۰ جای گرفته‌اند. یعنی تعداد خانوارهای فاقد مسکن ملکی در دهک‌های درآمدی پایین و بالای جامعه با هم برابرند. در اینجا این پرسش مطرح می‌شود که آیا باید همه افراد جامعه دارای مسکن ملکی خود باشند؟ طرح جامع مسکن به‌این پرسش پاسخ منفی می‌دهد و عملاً درصدد برنمی‌آید که برای همه گروه‌های فاقد مسکن ملکی، راه‌کارهای تامین خانه‌های شخصی پیدا کند و هم واقعیت‌های جامعه چنین نیازی را تعریف نمی‌کند. در حال حاضر فشار تقاضای مسکن ملکی ناشی از عوامل زیر است: اول فقدان ثبات نسبی در سامانه‌های اقتصادی و اجتماعی اجاره‌نشینی. شاید بهترین راه برای کاهش فشار تقاضا برای خرید مسکن، سامان بخشی به نظام اجاره‌داری است. اتفاقاً وزارت مسکن و شهرسازی در طرح‌ها و برنامه‌های جدید خود توجه خوبی به این امر نشان داده و انگیزه‌های لازم را برای واگذاری زمین با شرایط بسیار آسان و تسهیلات اعتباری با کارمزدهای یارانه‌ای برای کسانی که بخواهند در نظام مسکن استیجاری فعالیت و سرمایه‌گذاری کنند فراهم کرده است. تنها مشکلی که در گسترش این فعالیت وجود دارد فقدان یک خط ارتباطی شفاف و روشن بین اجاره‌بها و نرخ تورم است. در حال حاضر بزرگترین تکیه‌گاه صاحبان مسکن‌های اجاره‌ای، ارزش افزوده ملک در آینده است که بخشی از آن جنبه روانی دارد. باید رابطه دقیقی بین درآمد ملک از طریق اجاره‌داری و نرخ تورم و کارمزد بانکی و هزینه‌های استهلاک و نگهداری ملک تعریف شود تا تولیدکنندگان مسکن اجاره‌ای با انگیزه‌های بیشتری به‌این فعالیت اقتصادی روی بیاورند. عامل دوم برای افزایش فشارهای تقاضا برای داشتن مسکن ملکی، نگاه به مسکن به عنوان یک کالای سرمایه‌ای است. برای تامین مسکن خانواده‌های کم‌درآمد برنامه‌های اجرایی زیر پیش‌بینی شده است:

۱- دادن وام و تسهیلات خرید مسکن کوچک
۲- پرداخت وام ودیعه به مستاجرین کم درآمد
۳- احداث و عرضه مسکن اجاره‌ای
۴- احداث و عرضه مسکن کوچک
۵- واگذاری حق بهره‌برداری از زمین
۶- تشکیل صندوق‌های اعتباری ملی و محلی

نخستین گروه هدف از برنامه اجرایی شماره ۱ عبارت است از کارگران و کارمندان کم‌درآمد. دستمزد و یا حقوق و مزایای مستمر این گروه نباید از دو برابر حداقل حقوق و مزایای قانون کار و قانون نظام هماهنگ بیشتر باشد. در ضمن متقاضی باید جزء کارگران و کارمندان کم‌درآمد شاغل و یا بازنشسته زیر پوشش صندوق تامین اجتماعی و استخدام کشوری و لشکری و صندوق‌های خاص باشد. اگر کسی واجد این شرایط باشد می‌تواند از حداکثر ۱۰ میلیون تومان وام استفاده کند به شرط آن که این مبلغ از ۵۰ برابر حقوق و مزایای مستر ماهیانه یا دستمزد او بیشتر نباشد یعنی اگر کسی مثلاً دارای حقوق و مزایای ماهانه ۱۶۰ هزار تومان باشد مبلغ وامی که به او تعلق می‌گیرد هشت میلیون تومان خواهد بود. بازپرداخت این وام ۱۵ ساله و پلکانی است. یارانه کارمزد این وام در شهرهای کمتر از ۲۵۰ هزار نفر معادل ۶درصد و در شهرهای با جمعیت بین ۲۵۰ تا ۵۰۰ هزار نفر معادل چهار درصد است. در شهرهای بزرگ با جمعیت بیشتر از ۵۰۰ هزار نفر وام پرداختی بدون یارانه کارمزد خواهد بود. در پایان سال ۱۳۸۴ حدود ۹/۱۰ میلیون خانوار در ۹/۹ میلیون واحد با ضریب ۱/۲ خانوار در مناطق شهری سکونت داشته‌اند. یعنی حدود یک میلیون خانوار نیازمند مسکن مستقل در مناطق شهری وجود دارد. ۱۵ درصد کل این خانوارها در دهک‌های درآمدی ۱ تا ۴ قرار دارند که تعداد آنها به رقمی حدود ۱/۵ میلیون خانوار فاقد مسکن ملکی سر می‌زند. از این تعداد ۶۸۰ هزار خانوار زیر پوشش سازمان تامین اجتماعی و ۳۰۰ هزار خانوار زیر پوشش کمیته‌های امداد و بهزیستی و ۱۸۰ هزار خانوار زیر پوشش صندوق بازنشستگی کشور قرار دارند و بقیه یعنی حدود ۳۴۰ هزار خانوار زیر پوشش هیچ بیمه‌ای نیستند. طبق تعریفی که از شرایط متقاضیان وام ۱۰ میلیون تومانی به میان آمده این ۳۴۰ هزار خانواده نمی‌توانند از آن بهره ببرند. پس باید در انتظار مسکن‌های اجتماعی و اجاره‌ای باشند علاوه بر نیازهای فوق برای تامین مسکن در طول سال‌های برنامه چهارم به طور میانگین هر سال ۵۰۰ هزار خانوار جدید به گروه نیازمندان به مسکن اضافه می‌شود که اگر همان نسبت ۳۰ به ۷۰ فاقد و واجد مسکن ملکی را برای آنها درست بدانیم پس هر سال حدود ۱۵۰ هزار به جمع خانوارهای بدون مسکن ملکی اضافه می‌شود و حجم مستاجرین و خانواده‌های بی‌سرپناه را به حدود ۳/۲۷ میلیون خانوار می‌رساند. برنامه‌ریزی دولت برای حل مشکل مسکن خانوارهای فاقد مسکن ملکی و سرپناه مناسب باید پاسخگوی این نیاز باشد. اگر نگاهی به همین وام ۱۰ میلیون تومانی مخصوص کارگران و کارمندان کم‌درآمد بیندازیم متوجه می‌شویم که بازپرداخت اقساط ماهانه این وام برای دهک درآمدی اول جامعه حدود ۱/۵ برابر کل هزینه خانوار و برای دهک دوم حدود ۸۰ درصد و دهک سوم حدود ۶۰ درصد و برای دهک درآمدی چهارم حدود ۵۰ درصد هزینه خانوار می‌شود. یعنی تحت هیچ شرایطی این ۴ گروه هدف قادر به تامین و پرداخت اقساط وام خود نیستند. کاری که دولت در این زمینه می‌تواند و باید انجام دهد عبارت است از: ۱- عرضه مسکن دولتی ۲-کنترل بازار زمین ۳- دادن وام و تسهیلات بانکی و یارانه‌ها ۴- کنترل بازار اجاره

در طرح جامع مسکن برای هر چهار راه‌حل فوق برنامه‌های خاصی پیش‌بینی شده است که گام به گام آنها را مورد نقد و بررسی قرار خواهیم داد. دولت در نظر دارد سالانه ۵۰ هزار واحد مسکونی اجاره‌ای را بر روی زمین‌های دولتی با شرایط تخفیف، تقسیط یا اجاره و با استفاده از وام‌های کم‌بهره به بخش خصوصی واگذار کند. این برنامه تا ۱۰ سال ادامه خواهد یافت و سالانه ۶۰ هزار میلیارد ریال اعتبار نیاز دارد که باید تامین شود.

به‌این ترتیب عرضه مسکن دولتی پاسخگوی نیازهای فزاینده آینده نخواهد بود و باید نیازهای واقعی و موثر از راه‌های دیگری تامین شود.

مسکن

افزایش ۲۰ درصدی قیمت مصالح ساختمانی

شرق: قیمت انواع مصالح ساختمانی در تهران و شهرهای بزرگ کشور در حدود ۱۵ تا ۲۰ درصد افزایش پیدا کرده است. هفته پیش اعلام شد که قیمت سیمان در بازار تهران رشد ۲۰ درصدی را تجربه کرده است. این اتفاقات در حالی به وقوع می‌پیوندد که وزیر مسکن و شهرسازی از واردات سیمان خبر داده بود. اما از هنگامی که مشخص شد واردات سیمان به همین زودی‌ها محقق نمی‌شود، قیمت‌ها در بازار به شدت افزایش پیدا کرد. از شهرستان‌ها خبر می‌رسد قیمت‌ها از ابتدای خردادماه به شکل خزنده‌ای روند رو به رشد را پیش گرفته است. توقف اجرای ۱۶ طرح سیمانی به عنوان یکی از اصلی‌ترین دلایل گرانی به حساب می‌آید. تا پایان سال باید ۶ میلیون و ۳۰۰ هزار تن به ظرفیت تولید سیمان کشور افزوده شود. فعالان بازار پیش‌بینی می‌کنند که در صورت اجرای طرح‌های سیمانی مشکل بازار حل خواهدشد ولی از قرار معلوم بحران‌های مالی تعدادی از کارخانه‌های تولیدکننده سیمان بسیاری از فعالان بازار را نگران کرده است. در همین حال از اصفهان خبر می‌رسد که قیمت مصالح ساختمانی در این شهر با رشد روبه‌رو شده است. از سوی دیگر از مشهد و تبریز نیز خبر می‌رسد که قیمت مصالح ساختمانی در این دو شهر هم افزایش چشمگیری را شاهد بوده است اما مصالح فروشان تهرانی نقل می‌کنند که به‌رغم رشد قیمت‌ها همچنان سیمان در بازار مشتری‌های پروپاقرص ندارد. کمتر شدن حجم ساخت و سازها که با توجه به نزدیکی به زمان پاییز رخ می‌دهد در این جریان نقش غیرقابل انکاری را داشته است. اما مصالح فروشان تهرانی اعتقاد دارند تا زمانی که مشکل واردات حل نشود، قیمت‌ها کماکان سیرصعودی خود را ادامه دهد. گرانی‌های اخیر در شرایطی به وقوع می‌پیوندد که سال گذشته میزان افزایش قیمت مصالح ساختمانی در حدود ۱۸ درصد بوده است. در سال ۸۳ نیز همان مصالح ساختمانی بیش از ۲۵ درصد رشد نداشته است. افزایش ۲۰ درصدی مصالح ساختمانی در شرایطی صورت می‌گیرد که قیمت مصالح ساختمانی تا پایان مردادماه تنها افزایش ۱۰ تا ۱۵ درصدی را تجربه کرده بود ولی به نظر می‌رسد که مرز گرانی‌ها شکسته باشد. این گرانی‌ها نگران مصالح‌فروشان را نیز به دنبال داشته است چرا که آنان اعتقاد دارند با این روند قیمت‌گذاری‌ها دیگر مشتری برای مصالح ساختمانی پیدا نمی‌شود. روند پیشرفت پروژه‌های ساختمانی نیز این موضوع را تائید می‌کند. اتحادیه مصالح‌فروشان تهران نیز نقل می‌کند در حالی که سیمان و گچ در بازار وجود دارد ولی هنوز از مشتری‌های این کالاهای پرمصرف ساختمانی خبری نیست.

مظنه

اعتراض صنفی به وزیر

شرق: اوضاع نابسامان فعالان ذوب فلزات، اتحادیه متبوع آنان را وادار کرد تا اعتراضات خود را به گوش وزیر صنایع و معادن برسانند. نامه‌ها و تومارهای گلایه‌آمیز طی چند ماه اخیر هر روز از طرف صنفی به سوی مسئولان و مدیران ارشد کشور روانه می‌شود ولی تاکنون هیچ‌کدام از صنوف ناراضی به مطلوب خود نرسیده‌اند. اولین نامه اعتراضی از سوی فعالان صنف فروشندگان ابزارآلات ساختمانی برای سازمان امور مالیاتی نگاشته شد. پس از آنها تعدادی از واردکنندگان نامه‌ای را خطاب به گمرک برای تسهیل شرایط واردات به رشته تحریر درآوردند. تعدادی از صنوف مانند فروشندگان لوازم صوتی و تصویری و تولیدکنندگان پوشاک نیز تصمیم گرفتند تا نگرانی خود را از طریق شفاهی و با انجام مصاحبه‌های پی‌درپی در رسانه‌ها به گوش مدیران برسانند. در همین حال رئیس اتحادیه ذوب فلزات تهران می‌گوید: «سال‌هاست مرزهای ایران به روی خروج انواع قراضه‌های فلزی به خصوص فلزات رنگی باز بوده که پس از خروج به صورت قطعات و اشیای مختلف ساخته شده؛ مجدداً از همان مرزها وارد ایران می‌شود.» وی با بیان وجود توان تولید مشابه این محصولات با کیفیت بالا در کشور، به رکود و ورشکستگی واحدهای کوچک و بزرگ ریخته‌گری در سال‌های اخیر در پی خروج قراضه فلزات اشاره کرد.

رئیس اتحادیه ذوب فلزات تهران همچنین به بی‌توجهی مقامات مسئول در کشور به درخواست ممنوعیت خروج فلزات قراضه در فرصت‌های مقتضی اشاره کرد. وی تعطیلی کارگاه‌ها و انتقال به شهرک‌های صنعتی و پیشنهاد نصب و استفاده از کوره‌های القاعی در شهرک‌های صنعتی را به عنوان یکی از چندین مشکل این صنف ذکر کرد. وی با بیان تعطیلی کارگاه‌ها در سطح و حواشی تهران بزرگ به شهرک‌های اقماری در جهت کاهش آلودگی زیست‌محیطی گفت: اما در عمل شرکت شهرک‌های صنعتی هیچ گونه کمکی به خریداران زمین نکرده و مسئولیت بسیاری از کارهای اساسی را به عهده خریداران گذارده است. احمدی ادامه داد: به گونه‌ای که خریداران بایستی برای تاسیس کارگاه از ابتدا با امکانات شخصی با طی کردن فراز و نشیب‌ها مبادرت به تاسیس کارگاه کرده و کارگاه‌ها را برای بهره‌برداری آماده سازند. احمدی تصریح کرد: برخی از خریداران زمین به ویژه آنها که کم‌بضاعت بوده‌اند، در مواجهه با موانع و مشکلات عدیده زمین‌ها را رها کرده و اعلام فروش کرده‌اند. رئیس اتحادیه ذوب فلزات تهران با اشاره به افزایش قیمت مواد اولیه و کمبودهای مقطعی قراضه‌های فلزی عنوان کرد: شدت گرفتن صادرات قراضه‌های فلزی به ویژه صادرات قراضه فلزات رنگین (غیرآهنی) بسیاری از واحدهای کوچک را به تعطیلی کشانده است. وی از عدم وضع عوارض مناسب ۳۰ تا ۴۰ درصدی بر روی قراضه‌های فلزی در جهت حفظ مواد اولیه و اشتغال به عنوان عاملی نام برده است که می‌تواند بازار را متعادل کند. وی در بیان تعیین نامناسب تعرفه‌ها به تعرفه ۲۵ تا ۴۰ درصدی مواد کمکی مانند فروآلیاژها و جوانه‌ها در مقابل تعرفه ۴ تا ۱۵ درصدی تعرفه قطعات ریخته‌گری اشاره و تصریح کرد: نکته قابل توجه این است که سهم مواد اولیه در قیمت تمام شده قطعات ریخته‌گری بین ۲۸ تا ۵۴ درصد است. احمدی در ادامه به عدم افزایش سقف اعتبارات و عدم کاهش بهره بانکی به میزان اعلام شده اشاره کرد. وی با بیان مواجه بودن سیستم بانکی با کمبود شدید نقدینگی ریالی اظهار داشته است: بازار آزاد نیز ضمن رونق یافتن، نرخ بهره‌ها را بالاتر از گذشته برده است. وی در ادامه به هزینه‌های تحمیلی برق به واحدهای تولیدی، اشاره کرد و یادآور شد: با توجه به مطمئن نبودن قطع شدن گاز در زمستان و تغییرات نوسانات ترکیب و ارزش حرارتی آن احتمال واقعی شدن قیمت فرآورده‌ها برای صنایع پرانرژی مانند ریخته‌گری نگران‌کننده است. رئیس اتحادیه ذوب فلزات تهران در اشاره به مشکل بیمه و تامین اجتماعی در واحدهای تولیدی از دولت خواست تا کارگر و کارفرما را در مقابل هم قرار ندهد. وی در این میان به بالا بودن سهم دستمزد در برخی از صنایع مانند ریخته‌گری به میزان ۲۸ تا ۳۴ درصد قیمت تمام شده اشاره کرد. رئیس اتحادیه ذوب فلزات تهران با بیان کم بودن بهره‌وری نیروی کار به دلیل تعطیلات زیاد و میزان ساعت کار یادآور شد: با توجه به کلیه عوامل هزینه نیروی کار در داخل به هیچ وجه با کشورهایی مانند چین و هندوستان امکان رقابت ندارد. وی تصریح کرد: در چین هفت روز کاری در هفته و چهار روز تعطیلات در سال وجود دارد و دستمزد ماهیانه بین ۸۰ تا حداکثر ۲۰۰ دلار در ماه است و در هندوستان در برخی صنایع دستمزد ماهانه تا ۴۰ دلار نیز وجود دارد. وی خواستار هماهنگی دستمزد بهره‌وری نیروی کار شد تا مانع از گسترش بیکاری در کشور شود. تاکنون هیچ‌کدام از صنوف معترض پاسخ مناسبی در مورد اعتراضات خود از مقامات مسئول دولتی دریافت نکرده‌اند. با این حساب باید منتظر بود تا نتیجه شکوائیه‌های صنف ذوب فلزات تهران مشخص شود.

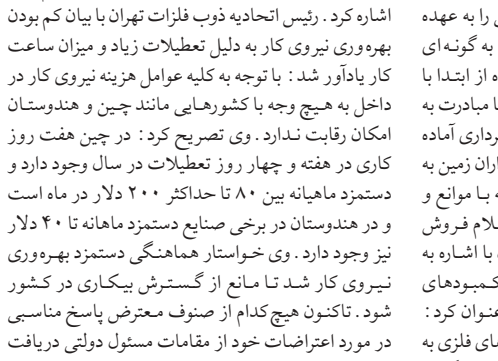

یورو آخرین امید کسب سود

شرق: «اوضاع چندان خوب نیست.» این جمله را یکی از صرافان خیابان استانبول می‌گوید. به گفته تعدادی از فعالان صنف صرافان در پی افزایش نگرانی‌ها در میان سرمایه‌گذاران خرد، بازار دادوستدهای ارز دچار مشکل شده است. همیشه مرسوم بود که با بالا گرفتن جو نامطمئن در بازار بسیاری از شهروندان پول‌های نقد خود را به امید کسب سود به ارز بدل می‌کردند ولی از قرار معلوم این روزها این شیوه کارایی خود را از دست داده است. یکی از اعضای هیات مدیره اتحادیه طلا و صراف تهران در این مورد می‌گوید: «کنترل‌های شدید بانک مرکزی بر روی ارزها مانع از افزایش قیمت آنها می‌شود به همین دلیل افرادی که به امید کسب سود به سوی این بازار می‌آمدند با شکست روبه‌رو شدند.» وی ادامه داد: «این جریان سبب شده تا افراد جدید ریسک حضور در بازار ارز را نپذیرند و به دنبال آن دادوستدهای پول‌های خارجی با رکود روبه‌رو شود.» این موضوع از سوی بسیاری دیگر از صرافان بازار تایید می‌شود. شرایط به گونه‌ای درآمده که معاملات ارزهایی مانند یورو و دلار سود چندانی را عاید خریداران نمی‌کند. از سوی دیگر نوسانات گسترده ارزها در بازار جهانی موجب شده تا کارشناسان بازار از پیش‌بینی آینده قیمت‌ها باز بمانند. در همین حال عده‌ای از فعالان بازار مشتری‌های خود را به خرید یورو ترغیب می‌کنند به باور آنان هنوز بانک مرکزی بر این پول تسلط پیدا نکرده است و عمده توان این بانک برای مهار قیمت دلار صرف می‌شود. یکی از صرافان بازار در این مورد می‌گوید: «هر چند که افزایش قیمت یورو از حدود ۴ تا ۵ تومان تجاوز نمی‌کند ولی خریداران حداقل می‌توانند امیدوار باشند که قیمت پول واحد قاره سبز، مانند دلار در بهایی مشخص ایست نخواهد کرد.» طی چند روز گذشته ارزش یورو در بازارهای بین‌المللی تقویت شد و روز پیش هم این روند همچنان ادامه داشت. دیروز ارزش یورو باز هم با ۰/۱۷ درصد رشد به نرخ برابری ۱/۲۸۲۰ در مقابل دلار رسید. پوند هم روز گذشته ۰/۰۸ درصد بر ارزش خود افزود و به این ترتیب نرخ برابری آن هم در مقابل دلار به رقم ۱/۹۰۴۲ رسید. روند ارزش‌گذاری پوند و یورو طی چند روز گذشته صعودی بوده است و بعید به نظر می‌رسد که به همین زودی‌ها روند رو به رشد یورو قطع شود. به همین جهت تعدادی از سرمایه‌گذاران به سمت خرید پول واحد قاره سبز می‌روند تا در صورت ادامه افزایش قیمت یورو آنان نیز قدری سود به دست آورند. از سوی دیگر معاملات دلار با رکود مواجه شده است.

ارز

خبرها

لغوممنوعیت صادرات گوشت به امارات

فارس: امارات متحده عربی ممنوعیت واردات گوشت از ایران و چند کشور دیگر را لغو کرد. به گزارش خلیج‌تایمز دبیرخانه شهرداری‌های امارات عربی متحده اعلام کرد این دبیرخانه پس از بررسی دق